

Den samvittighedsfulde sovjetiske Læge bør i sin Praksis ikke tillade den ringeste Afvigelse fra Grundregelen, der omhandles i den af Centraleksekutivkomiteen og Folkekommissærernes Raad for S. S. S. R. under 27. Juni 1936 udstedte Forordning, at Svangerskabsafbrydelse er forbudt ved Lov og kun tillades som en Undtagelse i Tilfælde, hvor „Fortsættelsen af Svangerskabet bringer den svangre Kvindes Liv i Fare eller truer hendes Helbred med alvorlig Skade, samt naar en alvorlig Sygdom hos Forældrene kan nedarves“.

De Sygdomme, ved hvilke Svangerskabsafbrydelse tillades, er opregnet i de af S. S. S. R. Folkekommissær for Sundhedsvæsen bekræftede medicinske Indikationer til Svangerskabsafbrydelse (vedlægges*).

Enhver vilkaarlig Fortolkning af disse Indikationer og enhver Udvidelse af dem er kategorisk forbudt. Der venter den Læge, som ikke anvender de fastsatte Indikationer tilstrækkelig strengt og samvittighedsfuldt, for ikke at tale om direkte Krænkelser af dem, den i Loven fastsatte Straf.

Idet S. S. S. R. Folkekommissariat for Sundhedsvæsen anser det for nødvendigt i Forbindelse hermed at sikre en streng Overholdelse af Loven ved selve Opstillingen af Reglerne for Tilladelse til Svangerskabsafbrydelse, fastsætter det til Gennemførelse af Forordningen fra Centraleksekutivkomiteen og Folkekommissærernes Raad for S. S. S. R. følgende Regler for Behandling og Afgørelse af Sager om Svangerskabsafbrydelse ifølge medicinske Indikationer:

1. Afbrydelse af Svangerskabet ved Abortoperation tillades udelukkende ved Tilstedeværelse af de i vedlagte medicinske Indikationer angivne Sygdomme.

2. I hvert enkelt Tilfælde skal Tilstedeværelsen af en Sygdom, paa Grundlag af hvilken Tilladelse gives til Svangerskabsafbrydelse, konstateres af en Lægekommision, bestaaende af 3 Læger, hvoriblandt 2 permanente Medlemmer: en Fødselshjælper-Gynækolog og en Therapeut — og et tredje Medlem, der er opfordret til at deltage i Kommissionen: en Læge med det Speciale, hvorunder den Sygdom, som skal konstateres, henhører.

Kommissionens permanente Medlemmer udnævnes for et Tidsrum af et Aar af Cheferne for Distrikts- (Omraade-) Sundhedsafdelingerne og Folkekommissærerne for Sundhedsvæsen i de Republikker, der ikke har Omraade-Inddeling.

3. Lægekommisioner til Tilladelse af Svangerskabsafbrydelser organiseres ved Kvindekonsultationerne i hver By samt i Rayoncentreterne efter Lister, der udfærdiges af Forbundsrepublikkerne Folkekommissariater for Sundhedsvæsen og bekræftes af S. S. S. R. Folkekommissariat for Sundhedsvæsen. I de Rayoncentreter, der ikke har Kvindekonsultationer, oprettes Kommissionerne ved Rayon-Hospitalerne.

Hver Kommission skal betjene det under den henhørende bestemte Distrikt (Territorium).

Anmærkning: Landdistriktslæger skal, naar de søges af Patienter, der kræver Foretagelse af Svangerskabsafbrydelse ifølge medicinske Indikationer, henvise saadanne Patienter til de paagældende Lægekommisioner med en Konklusion fra dem, hvori der skal være angivet Sygdommens Diagnose og de objektive Data, der bekræfter den.

4. Lægekommisionen skal træffe Afgørelse med Hensyn til hvert Andragende om Foretagelse af Svangerskabsafbrydelse i Løbet af højst 5 Dage.

5. Naar det ikke er muligt i et Ambulatorium at komme til en Slutning med Hensyn til Karakteren af den svangre Kvindes Sygdom i Overensstemmelse med de fastsatte Indikationer, har Kommissionen Ret til at henvise Patienten til en Klinik eller Hospital for stationær Undersøgelse.

6. I enkelte Tilfælde, naar der foreligger saadanne individuelle medicinske Indikationer til Svangerskabsafbrydelse, som ikke er forudset af Folkekommissariatet for Sundhedsvæsen, men som tydeligt truer den svangre Kvindes Helbred med alvorlig Skade, skal Lægekommisionen henvise hende til Centralkommisionen med sin Konklusion.

7. Der organiseres Centralkommisioner til Ledelse af de primære Lægekommisioners Arbejde ved Distrikts- (Omraade-) Sundhedsafdelingerne og Folkekommissariaterne for Sundhedsvæsen i de Republikker, der ikke har Omraade-Inddeling, og disse Centralkommisioner skal bestaa af 3 Læge-Specialister under personligt Forsæde af Chefen for Sundhedsafdelingen eller Folkekommissæren for Sundhedsvæsen. Centralkommisionens Stab udnævnes af Folkekommissæren for Sundhedsvæsen i den paagældende Forbundsrepublik.

*) Indsendt med Gesandtskabets Indberetning Nr. 6 af 6. Januar 1937.